

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 240.

Anden Session.

66de Møde.

Onsdagen den 15de Januar.

(Fortf.)

Ordføreren (fortf.): Hvad Posten under Nr. 9 angaaer, da vil Thingets ærede Medlemmer see, at det herunder gjorte Forslag er alpeles i Overensstemmelse med de Regler, som ellers ere gjorte gjældende overalt i vort Finantsvæsen, nemlig, at hvad der spares paa een Konto, ikke kan anvendes paa en anden, og dernæst, at intet Beløb maa bevilges uden med bestemte Tal. Dette er Noget, som er saa gjennemgaaende ved vor Bestyrelse i det Hele, at det ikke skønnes, at der kan være nogen Indvending at fremføre derimod, undtagen i alt Fald en saadan, som kunde hentes fra ganske specielle Forhold ved den paagjældende Administrationsgreen, og som jeg derfor ventet, at den ærede Marineminister, saafremt han ikke skulde være villig til at gaae ind paa dette Forslag, nærmere under Forhandlingerne vil oplyse.

Marineministeren: Hovedspørgsmaal, som her foreligger, er egentlig ikke det Behov, som Marinen nu for Diebliffet kan have, men den Anvendelse, som Marinen har troet at kunne gjøre af de Summer, der udkræves til dens Behov, og Marinens Stilling med Hensyn til den kommende Tid, i hvilken Henseende det ærede Udvalg har udtalt sig for, at en fast Sum allerede nu skulde være at normere som den, Marinen i den følgende Tid vilde have til sin Raadighed. Der er vel andre, men enkeltstaaende Punkter, som naturligvis senere vilde komme under Overveelse og Afstemning her i Thinget; men, hvad jeg nylig tillod mig at nævne, er dog Hovedsagen. Jeg skal dog allerede nu foreløbigt, da den ærede Ordfører fremhævede enkelte af hine

Punkter, som jeg imidlertid maa ansee for at være af en underordnet Betydning, og navnlig f. Ex. omtalte med Hensyn til Budgettets Inddeling, hvorvidt dette burde være deelt i 2 eller 4 Dele, tillade mig at bemærke, at jeg, for mit Vedkommende, antager, at det vilde være det Rigtigste at dele det i 3 Dele, saa at den ene Deel kom til at omfatte den egentlige Udgiftssum for selve Marinen, den anden Deel Beløbet til de extraordinære Udgifter for Marinen, og den tredje Deel, Udgifterne ved saadanne Grene, som ikke directe høre til Skibenes Bedligholdelse eller Personalets Underholdning, nemlig Fyr- og Bagervæsenet, Desfontonsvæsenet og Kjøbenhavns Opvæddingsvæsen, Ting, som absolut kun staae i en temmelig løs Berørelse med selve Marinen, skjøndt de for Diebliffet ere underlagte Marinebestyrelsen. — Hovedpunktet er, som sagt, det, at man allerede nu vil bestemme en fast Sum for Marinens Behov for den kommende Tid, hvorved man antager, som det ogsaa af den ærede Ordfører blev fremhævet, at Marinen vil lættes i at træffe en bestemt Plan for dens Organisation for den kommende Tid. Ogsaa jeg indrømmer fuldkommen Usælseligheden i, at Marinen kunde komme til en bestemt Erkjendelse af, hvormegit der vil komme den tilgode, hvormegit den i Fremtiden vil kunne raade over; imidlertid tilstaaer jeg paa samme Tid, at jeg ikke kan ansee Diebliffet for gunstigt dertil, ikke engang kan indsee, at det under de nærværende Omstændigheder skulde være fuldkommen rigtigt (Hør!). Hvis en saadan Bestemmelse skal komme Marinen tilgode, saa maa den, som det ogsaa staaer udtalt i Udvalgets Betænkning, være fast, den maa kunne ufravigelig følges i en Række af Aar, eftersom Marinen og Marinens Behov, netop paa Grund af dens Bessaffenhed, ikke kan være